

Mas La Moreneta

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer del Mas Moreneta, s/n
Emplaçament: Circuit de Barcelona-Catalunya

Coordenades:

Latitud: 41.568404595259
Longitud: 2.2585145384073
UTM Est (X): 438178
UTM Nord (Y): 4602123

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1945
Autoria de l'element: Josep Maria Segarra i Solsona
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Número inventari: IPA 29171
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat: Pública
Titular: Circuit de Barcelona-Catalunya- Generalitat de Catalunya

Fitxes associades:

[Rellotge de sol del mas de La Moreneta](#)

[Pintures de la capella del Mas La Moreneta](#)

[Abeurador i dipòsit del Mas La Moreneta](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la dt., 09/01/2024 - 10:55

fitxa:

Descripció

Casa aïllada als quatre vents de planta rectangular, que consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teules àrabs a quatre aigües, amb ràfec. A la façana de ponent se li adossa un porxo, que va des de la façana de migdia fins la septentrional. La coberta és de terrat pla i actua de terrassa del primer pis. La barana protectora és d'obra, amb maons, de decoració calada. Té tres arcades de mig punt al costat llarg i una a cada costat curt.

La façana principal, orientada migdia, s'estructura a partir de diversos eixos de verticalitat, mantenint la simetria a la part central. A la planta baixa hi trobem, en l'eix central, la porta d'entrada, amb els brancals i la llinda de pedra granítica treballada. La llinda és recta i els brancals es troben disposats de forma dentada. En aquesta mateixa planta hi trobem tres finestres amb reixa de ferro forjat, totes de llinda recta, i una porta secundària que donava a l'antic celler de la casa.

A la planta pis, damunt l'entrada, hi trobem un balcó amb llosana de pedra i barana de ferro forjat. A cada costat del balcó, es troben dues finestres més amb els ampits de pedra. Totes de llinda recta. També són de llinda recta les finestres que es veuen als extrems; la de damunt del celler i una altra de més gran que està situada a l'angle sud-est. Entre la finestra situada damunt el celler i la del costat dret del balcó hi ha un rellotge de sol.

Destaca una galeria de nou obertures de punt rodó a la segona planta. Comparteixen un ampit de pedra continu. A cada extrem hi trobem dues petites obertures de llinda recta i ampit de pedra. L'estructura de les finestres de les altres façanes és igual a les descrites de la façana principal. Hi ha tres obertures per planta a la façana de llevant, tres finestres a la segona planta de la façana de ponent i l'accés a la terrassa. On es troba una diferència més notable és a la façana nord, on hi ha una segona entrada i una obertura més alta, damunt la qual hi ha una corriola, a l'eix central, que comunicava amb l'antiga biblioteca de la casa, però que tindria una funció més ornamental que funcional, imitant l'arquitectura ruralista de les masies catalanes. El parament de les quatre façanes és arrebossat llis i pintat de color terrós clar, amb un sòcol de pedra granítica de tres filades.

Tot i convertir-se en oficines del Circuit de Barcelona-Catalunya, l'interior s'ha mantingut el màxim fidel possible amb els elements constructius originals, com ara l'encavallada de la coberta, els sòls o la conservació de les llars de foc. L'escala d'accés a la planta pis s'ha refet seguint un testimoni que es va conservar de l'original; la resta s'havia perdut durant el període que la casa va quedar abandonada.

A l'article del Col·legi d'Arquitectes (1947) es publica la distribució dels espais de cada planta i els seus usos.

Observacions:

L'antiga capella és un petit espai que ara es troba darrera el taulell de recepció de la planta baixa. Es tanca amb unes portes de fusta amb persiana de llibret i conserva les pintures originals de Vila Arrufat.

La porta original no es conserva, com tampoc l'altar.

La piscina de la casa es troba a la part nord, però actualment està tapada amb terra i al damunt s'hi ha aixecat el *Cristal Palace*, un edifici de vidre sostingut, de manera que la piscina està intacta per si algun dia es vol recuperar.

Història

Construcció de l'any 1945 promocionada pel senyor Gambús, però que l'any 1977 va quedar abandonada, patint des de llavors desperfectes a causa de la manca de manteniment i l'ocupació esporàdica. Fins que es projecta el Circuit de Barcelona-Catalunya i s'adquireix per establir-hi les oficines. La seva rehabilitació s'inicia l'any 1994 mantenint els elements originals al màxim.

La imatge de la Mare de Déu de Montserrat que estava a la capella de la casa es va traslladar a l'església parroquial de Santa Maria.

Bibliografia

CARRASCO MARTÍ, Maria Antonia (2003). Arquitectura i arquitectes de Montmeló durant els anys 1920-1940. Dins *el Butlletí del Centre d'Estudis Montmeló*, núm. 5; pp. 75-84.

COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES DE CATALUNYA i BALEARS (1947). Casa de campo en Montmeló. Dins *Cuadernos de arquitectura*, núm. 7, pp. 30-35. Barcelona.

IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). *Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló*. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.

RÀFOLS, J.F. (1951). *Diccionario biográfico de artistas de Cataluña*. Editorial Milla: Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

